

Приходько Андрій Володимирович

Динаміка політичного режиму Угорщини: від консолідованої демократії до «гібридності»

УДК 321.011-043.86(439)“20”
DOI <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2024-3.18>

Приходько Андрій Володимирович
аспірант кафедри політології
і державного управління
Ужгородського національного
університету
вул. Університетська, 14, Ужгород,
Україна
ORCID: 0000-0002-2782-3256

У статті розглядається динаміка політичного режиму у сучасній Угорщині. Вивчено інституційні зміни формату угорського політичного режиму у період після вступу до Європейського Союзу (2004 р.) й до 2023 р. Найбільший демократичний спад в Угорщині зафіксований після 2010 р., коли прем'єр-міністром було обрано Віктора Орбана, а у країні сформувалась однопартійна більшість (ФІДЕС). Висновки отримано на основі комплексного аналізу сучасних «проблемних» моделей демократії та емпіричних даних за моніторинговою програмою Nations in Transit від Freedom House. Доведено, що сучасний політичний режим Угорщини можна позначити як «деконсолідована демократія», «ліберальна демократія» чи «демократія з особливостями». Основними проблемами у функціонуванні угорського політичного режиму у внутрішній політиці залишаються непрозора урядова політика, високий рівень корупції та тиск на свободу медіа. У зовнішній політиці Угорщина за прем'єрства Віктора Орбана демонструє антизахідну риторикою, незважаючи на членство у Європейському Союзі та НАТО. Через значні проблеми з дотриманням демократичних стандартів і демократичних процедур в сучасній Угорщині сформувалась специфічна модель перехідного режиму «орбанізм».

Визначено, що після вступу до Європейського Союзу у 2004 р. Угорщина щороку втрачає у показниках демократичності. Демократична деградація угорського режиму розмістилась на шкалі від стану «консолідованої демократії» до «перехідний/гібридний режим». Угорський режим пройшов три фази трансформації: 1) «режим консолідованої демократії» (2004–2013 рр.) – попередній режим успішно функціонуючої демократії, який зберігся по інерції ще з часів євроатлантичної інтеграції; 2) «напівконсолідований демократичний режим» (2014–2018 рр.) – інституційний демократичний режим, але зі суттєвими проблемами у функціонуванні; 3) «перехідний/гібридний режим» (2019–2023 рр.) – транзитивний політичний режим, в якому зберігаються базові демократичні інститути. «Гібридність» політичного режиму Угорщини тісно пов'язана зі внутрішньою популістською політикою урядів Віктора Орбана та антизахідною риторикою на зовнішньополітичній арені.

Ключові слова: демократичний транзит, Угорщина, консолідована демократія, гібридний режим, Nations in Transit, Freedom House.

Вступ. Системні процеси демократизації, які розпочались після падіння соціалістичних режимів на початку 1990-их рр. у підсумку продемонстрували неоднозначні результати. Більше того, навіть після інтеграції частини найбільш демократично розвинутих країн до європейських структур, раніше успішно інсталювана консолідована демократія поступово починає втрачати у своїй «якості». Сучасна Угорщина серед країн регіону Центральної Європи демонструє найгіршу динаміку політичного режиму, все більше віддаляючись від демократичних стандартів і процедур. «Гібридність» угорського режиму, зафіксована в останні п'ять років безпосередньо пов'язується із консервативно-популістськими урядами Віктора Орбана. Підтвердженням антизахідної риторики багаторічного угорського прем'єра є позиція у російсько-українській війні. Для В. Орбана все більше складається однозначний образ проросійського політика, який звинувачує у війні як українську владу, так й надання допомоги Україні з боку західних партнерів. Вважаємо, що вивчення динаміки політичного режиму сучасної Угорщини дозволить пояснити не тільки регрес демократичності країни, але й шукати можливості повернення Угорщини до демократичного режиму.

Питання трансформації угорського політичного режиму на сучасному етапі є достатньо широко висвітлені у різних галузях наук, передусім політологією. Серед останніх вітчизняних публікацій можемо виділити роботи таких авторів: Н. Бакланова, В. Букач [1], В. Бусленко [3], Н. Бедирова-Сабов [2], В. Грубов, В. Свиначенко [4], Ю. Остапець [5] та інші. Проте у сучасній політології помітний брак робіт, в яких комплексно висвітлюється гібридний стан політичного режиму Угорщини останніх років.

Мета статті. Основною метою статті є визначити динаміку політичного режиму в сучасній Угорщині, починаючи з набуття членства в Європейському Союзі й дотепер. Основний дослідницький акцент зміщується у бік аналізу «послаблення» демократичних інститутів і зміцнення процесів «гібридності» політичного режиму сучасної Угорщини.

Методи дослідження. Для пояснення динаміки політичного режиму у сучасній Угорщині застосовувалась комплексна методологія політологічного аналізу. На теоретичному рівні з'ясовувались можливі варіації відходу від демократичних стандартів країни, у якій актуальним був попередній режим консолідованої демократії. Це широке питання

визначення моделей деформації демократичного режиму, які розглядаються сучасною компаративною політологією – «ліберальна демократія», «деконсолідація демократії», «демократія з особливостями». На емпіричному рівні ми застосували методологію моніторингу процесів демократичності у рамках програми Nations in Transit (Freedom House). Поєднання теоретичної бази з емпіричними показниками дозволило прослідкувати трансформацію політичного режиму Угорщини з часу інтеграції до Європейського Союзу й дотепер.

Результати. *Послаблення режиму консолідованої демократії: угорські варіації.* Угорщина з самого початку демократичного транзиту продемонструвала значні успіхи на шляху до демократизації. Динаміка трансформаційних процесів протягом 1990-их – початку 2000-их рр. вказувала на структурність переходу до демократії. Угорський демократичний транзит, у більшості можна назвати навіть «шаблонним». Згідно транзитологічних моделей Угорщині вдалося подолати всі труднощі постсоціалізму, пов'язані із лібералізацією, демократизацією та консолідацією демократії, у короткі терміни [10]. Успішний перехід до демократії закріпився вступом Угорщини до Європейського Союзу у 2004 р., що мало сприяти внутрішнім процесам консолідації демократії. Проте головним парадоксом угорської демократії стало її подальше інституційне послаблення, незважаючи на успішне завершення євроатлантичної інтеграції.

Послаблення «якості» демократичного режиму у середовищі країн, які успішно попросились зі соціалістичним минулим визначається низкою інституційних характеристик. На нашу думку, однією з властивостей зниження темпів демократизації є попередній стан політичного режиму консолідованої демократії у країні. Тобто, демократична деградація країни стає чітко помітна в умовах ефективно функціонуючої консолідованої демократії. Другою характеристикою погіршення демократичних показників є зниження ступеню демократичності функціонування окремих політичних інститутів. Передусім, це торкається процесів конституювання, зниження прозорості виборчої системи, підвищення владного тиску на опозицію, боротьба зі свободою ЗМІ та непідконтрольним урядом «третім сектором». Рівень демократичності у країні погіршується у всіх сегментах, що безпосередньо загрожує авторитаризацією політичного режиму. Третьою особливістю зниження демократичності слід визначити зовнішній «західнодемократичний» фактор, який наприкінці 1990-их рр. стимулював демократичні трансформації у перехідних країнах. У випадку центральноєвропейських країн така зовнішньополітична орієнтація часто проявляється у високому рівні євроскептицизму, який у внутрішньополітичному житті підтримується

популістськими та радикальними настроями електорату. Вважаємо, що всі три зазначені характеристики ерозії режиму консолідованої демократії властиві для Угорщини, починаючи з 2010 р.

Для пояснення ерозії демократичного правління в умовах інституційного демократичного режиму використовуються різні категорії. Фарід Захарія використовує термінологію «ліберальна демократія». Політичні еліти обрані на загальнонаціональних виборах, отримавши високу ступінь легітимності, у подальшому відверто зловживають владою. Це проявляється у недотриманні конституційних вимог, як на рівні владної вертикалі, так й прагненні посилити урядовий контроль над громадськістю [14, р. 42]. Наступний підхід пов'язаний із процесами «деконсолідації демократії». На думку Роберто Фоа та Яши Монк, погіршення «якості» функціонування демократичних інститутів ще не призводить до інституційного колапсу демократичного режиму. Найбільшою загрозою консолідованої демократії є обмеження конституційних прав і свобод, передусім, опозиційних політичних сил і суспільних груп [8, р. 8]. Атілла Аг визначає «гібридність» центральноєвропейських режимів через неузгодженість у досягненні демократичного компромісу між елітами та громадськістю. Загальний успіх економічних реформ на шляху до європейської інтеграції не завжди об'єднував суспільство щодо демократичних перспектив країни [6, р. 13]. В окремих країнах, наприклад, Угорщині, консолідація демократичного режиму фактично виявилась «навздогінною» по відношенню до значних економічних успіхів. Зрештою, складнощі з функціонування режиму консолідованої демократії у центральноєвропейському регіоні можна визначити як особливий інституційний тип – «демократія з особливостями» [7]. У цьому випадку «гібридність» політичних режимів пояснюється добою постсоціалізму, труднощами європейської інтеграції та зміцненням популістських урядів. Проблему «якості» функціонування демократичних режимів у сучасній Угорщині необхідно розглядати комплексно із урахуванням відповідних політичних практик.

Західні експерти найчастіше пов'язують погіршення демократичних показників у сучасній Угорщині з політичною постаттю багаторічного прем'єр-міністра Віктора Орбана [9]. Це добре відомий центральноєвропейський політик, який розпочав свою політичну кар'єру ще у 1990-их рр. Як очільник «молодих демократів» ФІДЕС В.Орбан вперше став прем'єр-міністром ще у 1998 р. Саме тоді було сформовано правоцентристський Уряд, який створив альтернативу при владі угорським соціалістам. Повернення В.Орбана до прем'єрського крісла у 2010 р. суттєво відрізнялось від попередньої доби його урядування. Можна виділити дві фундаментальні ознаки орбанівського правління, почина-

ючи з 2010 р. Перша властивість полягає в обмеженні демократичних процедур, що незмінно веде до деконсолідації демократичного режиму. Другою ознакою є зміцнення політичних позицій особисто В.Орбана та його ФІДЕС. У підсумку, в країні протікають процеси авторитаризації влади, що призводить до «гібридності» угорського режиму. Формується специфічна транзитивна модель режиму, яка безпосередньо пов'язана з особистою владою Віктор Орбана – «орбанізм» [4].

Протягом декади перебування при владі ФІДЕС Угорщина опинилась за рамками демократичного режиму, набувши статусу «гібридності». Це нестабільний стан режиму, який максимально відповідає ознакам транзитивного. З одного боку, в Угорщині зберігаються базові демократичні процедури, як наприклад, виборчий процес. Проте результати декількох парламентських виборчих кампаній однозначними переможцями визначають правлячу ФІДЕС, опозиція виглядає відверто слабко. Виключно столиця Будапешт демонструє значний рівень політичної конфронтації з Урядом В. Орбана [10]. З іншого боку, окремі практики угорського уряду з 2010 р. відверто свідчать про виняткову несправність демократичних механізмів. Експерти Freedom House відзначають такі найбільш проблемні позиції «орбанізму»: порушення у конституванні через односторонність у прийнятті нової Конституції 2011 р., зміна виборчого законодавства у 2014 р., яке максимально сприяє зміцненню політичних позицій ФІДЕС, популістський стиль керів-

ництва Віктора Орбана, який суттєво поляризує угорське суспільство та загальна антизахідна риторика [9]. Як результат, з 2010 р. по 2023 р. Угорщина на чолі з прем'єром В.Орбаном не тільки вийшла за рамки демократичного режиму, але й отримала невизначеність демократичних перспектив.

Траєкторії режиму в Угорщині в оцінці Nations in Transit. Світова моніторингова фундація Freedom House залишається однією з провідних у питаннях пояснення складнощів перебігу трансформаційних процесів у світі. У рамках робочих груп Freedom House здійснюється ряд щорічних моніторингових програм з метою визначення рівня свободи у світі (Freedom in the World), свободи Інтернету (Freedom on the Net) та перебігу трансформаційних процесів у регіоні колишніх постсоціалістичних країн (Nations in Transit) [9]. Для визначення динаміки політичного режиму Угорщини проаналізуємо показники моніторингової програми Nations in Transit, яка найбільш комплексно вивчає трансформацію політичних та громадських інститутів серед колишніх соціалістичних автократій. Не конкретизуючи емпіричну методологію, ми, по-перше, аналізуємо дані з часу вступу країни до Європейського Союзу (2004 р.), що є підтвердженням успішно функціонуючого режиму консолідованої демократії; по-друге, визначаємо загальний тип (статус) політичного режиму Угорщини та його зміни, меншою мірою орієнтуючись на рейтингові показники, як от місце країни у загальносвітовому рейтингу демократичності.

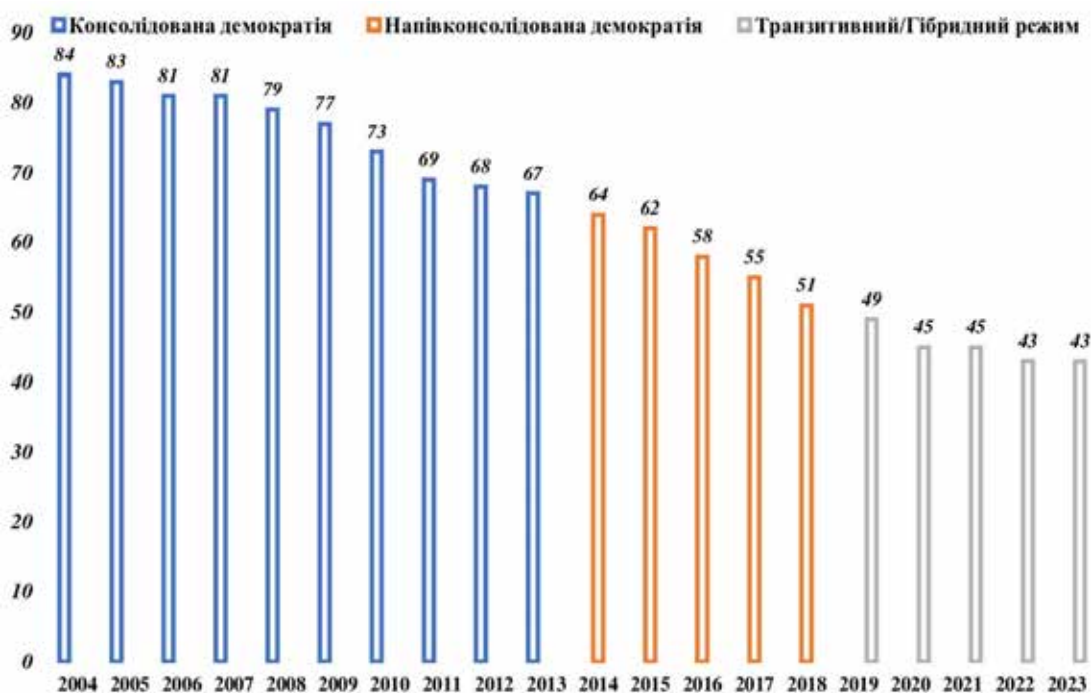

Рис. 1. Динаміка політичного режиму Угорщини (2004–2023 рр.)

Джерело: емпіричні дані моніторингової програми Nations in Transit [12]

На основі отриманих емпіричних даних після вступу Угорщини до Європейського Союзу можемо виділити три динамічні фази політичного режиму. Кожна з фаз по-різному відбивається на «якості» функціонування демократичних інститутів, але безальтернативним залишається напрям політичної динаміки – погіршення демократичних показників.

Перша фаза охоплює широкий період з 2004 р. по 2013 р. Це період функціонування в Угорщині **режиму консолідованої демократії**, до якого Угорщина прямувала через нелегке десятиріччя трансформацій 1990-их рр. На першій фазі в Угорщині тільки спадні тенденції демократизації. Країна втрачає у якійсь демократії з року в рік, почавши з високих 84% демократичності у 2004 р., й закінчивши цей період з 67% демократичності у 2013 р. Якщо розглядати найбільш проблемні інститути (процедури), то Угорщина, передусім, втратила у функціонуванні урядових структур та прозорості Уряду (National Democratic Governance), продемонструвала послаблення механізмів боротьби з корупцією (Corruption) та зниження незалежності ЗМІ (Independent Media) [12]. Якщо перші роки демократичної деградації ще можна було у чомусь пов'язати із адаптацією до європейських структур та, загалом, постінтеграційним синдромом. Проте погіршення вказаних трьох індикаторів прослідковується з часу початку прем'єрської каденції Віктора Орбана у 2010 р. Подальше зниження демократичності політичних та громадських інститутів могло б підтвердити тенденційність процесів деконсолідації демократичного режиму.

Друга фаза є короткою і часово включає тільки п'ять років – з 2014 р. по 2018 р. Угорщина підтвердила подальшу деградацію режиму консолідованої демократії. На цій фазі також не було зафіксовано жодного прогресу з демократією, країна тільки втрачала попередні демократичні показники. Це прямо відбилось на зміні типу політичного режиму, адже з 2014 р. Угорщина перемістилась до групи країн з **напівконсолідованим демократичним режимом** [12]. Інституційно Угорщина відповідала стандартам демократичного режиму, проте наявні інституційні проблеми вже не визначали країну як консолідовану демократію. В Угорщині знизили свою демократичність всі показники, проте найбільш проблемними залишались найгірші три попередні (урядові структури, корупція та несвобода медіа), які втрачали у демократичності все більше. Навіть в таких умовах Угорщина зберігала статус демократичної країни. Загрозливо виглядало, що за останній рік моніторингу на другій фазі (2018 р.) країна опинилась на межі виходу з групи демократичних країн – відповідала всього 51% демократичності.

Третя фаза, яка розпочалась з 2019 р. й триває дотепер, підтвердила найгірші прогнози з роз-

витком демократії в Угорщині. Країна виходить за рамки країн з демократичним режимом і опиняється у когорті країн з **транзитивним/гібридним режимом** [12]. Багаторічний Уряд Віктора Орбана та його стратегія на консерватизм й популізм, безперечно, сприяли значним проблемам з функціонуванням ліберально-демократичних механізмів. Непрозора урядова політика та несвобода ЗМІ зберігаються, але справді критичним виглядає показник корупції у країні (передусім, політична корупція). Наразі в Угорщині фактично йде мова про «ліберальну модель демократії» Віктора Орбана, в якій ще зберігаються базові демократичні процедури, наприклад, електоральний процес. Проте наявні значні проблеми у багатьох інших сегментах – тиск на опозицію, комунікація з громадськістю, зростання популізму тощо [13]. Важко спрогнозувати подальшу динаміку угорського режиму, але надважливим залишається не продовжити падіння демократії. Станом за 2023 р. Угорщина зупинилась на позначці всього 43% демократичності.

Необхідно відмітити непростий характер відносин між офіційним Будапештом та Freedom House. З початком звинувачень орбанівського Уряду в узурпації владою з боку експертів Freedom House, близькі до угорського прем'єр-міністра особи навзаєм звинуватили моніторингові програми в необ'єктивності. Головна причина звинувачень полягає у фінансовій підтримці Freedom House від американського мецената угорського походження Джорджа Сороса. Лояльні до В. Орбана ЗМІ та урядовці сформували політичний імідж Дж. Сороса як «ворога» угорського народу. Так, після внесення Угорщини до категорії країн з гібридним режимом речник угорського уряду Золтан Ковач звинуватив Freedom House у фінансовій залежності від Дж. Сороса [11]. За цією логікою будь-які висновки про стан демократії в угорській політиці та суспільстві з боку альтернативних джерел трактуються Будапештом як загроза національній безпеці.

Висновки. Угорщина після падіння соціалістичного правління демонструє неоднозначну динаміку політичного режиму. Вступ країни до Європейського Союзу у 2004 р. підтвердив статус режиму консолідованої демократії. Проте з 2010 р. Угорщина все більше втрачає у демократичності, у підсумку вийшовши за інституційні рамки демократичного режиму. Процеси послаблення демократичних процедур в Угорщині пов'язуються з 14-річним перебуванням на посаді прем'єр-міністра Віктора Орбана. Багаторічний угорський прем'єр сповідує консервативно-популістську внутрішню політику та активно вживає антизахідну риторику у зовнішній політиці. Кризовість демократії та зростання популізму сприяли виникненню в Угорщині специфічної «гібридної» моделі режиму – «орбанізм».

З 2010 р. Угорщина жодного разу не покращила показники демократичності режиму (за моніторинговою програмою Nations in Transit від Freedom House). Угорський режим пройшов три динамічні фази трансформації: погіршення, але збереження демократичного режиму (2010–2013 рр.), перехідний етап, коли Угорщина розвивалась ще в інституційних умовах демократичного режиму (2014–2018 рр.) та втрата Угорщиною статусу демократичного режиму й перехід до «гібридного» стану (2019–2023 рр.). Аналізуючи наявні проблеми з функціонуванням політичних інститутів в Угорщині вчені-політологи використовують різні визначення: «деконсолідація демократії», «іllibеральна демократія», «демократія з особливостями». Незмінним залишається колективний академічний висновок, що проблеми з демократією в сучасній Угорщині носять системний характер.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бакланова Н.М., Букач В.М. Прояви політичної антикультури в «молодих демократіях» Центральної та Східної Європи: кейс Угорщини. *Politicus*. 2020. Випуск 1. С. 46–51.
2. Бедирова-Сабов Н.О. Емпіричні вектори режиму консолідованої демократії: універсальний підхід Nations in Transit. *Politicus*. 2018. Випуск 5/6. С. 35–39.
3. Бусленко В.В. Сучасні демократизаційні процеси в Угорщині. *Політичне життя*. 2021. № 3. С. 11–18.
4. Грубов В., Свиначенко В. Угорський «орбанізм» як виклик європейській солідарності. *Епістемологічні дослідження в філософії, соціальних і політичних науках*. 2022. № 5(2). С. 126–141.
5. Остапеч Ю.О., Радько А.І. Вплив парламентських виборів в Угорщині 2022 року на акторний склад та конфігурацію партійної системи. *Регіональні студії*. 2023. № 32. С. 81–86.
6. Ágh Attila. Decline of Democracy in East-Central Europe: The Last Decade as the Lost Decade in the ECE Democratization. *Journal of Comparative Politics*. 2014. Vol. 7. No. 2, pp. 4–33.
7. Collier David, Levitsky Steven. Democracy with Adjectives: Conceptual Innovation in Comparative Research. *World Politics*. 1997. Vol. 49. No. 3, pp. 430–451.
8. Foa Roberto, Mounk Yascha. The Signs of Deconsolidation. *Journal of Democracy*. 2017. Vol. 28. Issue 1, pp. 5–15.
9. Freedom House. Reports. URL: <https://freedomhouse.org/reports>.
10. Haydanka Y. Trajectories of Democratic Transits in the Visegrad Group: Between Theory and Practice. *Europolity*. 2021. Vol. 15. Issue 1, pp. 177–203.
11. Janjevic Darko. Orban 'dropped any pretense' of respecting rules. *Deutsche Welle*. 05.06.2020. URL: <https://www.dw.com/en/hungarys-orban-dropped-any-pretense-of-respecting-institutions-freedom-house-reports/a-53353596>.
12. Nations in Transit. Freedom House. URL: <https://freedomhouse.org/report/nations-transit>.
13. Seongcheol Kim. 'Illiberal Democracy' after Post-Democracy: Revisiting the Case of Hungary. *The Political Quarterly*. 2023. Vol. 94, Issue 3, pp. 437–444.
14. Zakaria Fareed. The Rise of Illiberal Democracy. *Foreign Affairs*. 1997. Vol. 76. Issue 6, pp. 22–43.

REFERENCES:

1. Baklanova N.M., Bukach V.M. (2020). Proiavy politychnoi antykultury v «molodykh demokratiakh» Tsentralnoi ta Skhidnoi Yevropy: keis Uhorshchyny [Manifestations of political anticulture in the “young democracies” of Central and Eastern Europe: the case of Hungary]. *Politicus*, no. 1, pp. 46–51 [in Ukrainian].
2. Bedyrova-Sabov N.O. (2018). Empirychni vektory rezhymu konsolidovanoi demokratii: universalnyi pidkhid Nations in Transit [Empirical Vectors of the Consolidated Democracy Regime in Hungary: Universal Approach of the Nations in Transit]. *Politicus*, no. 5/6, pp. 35–39 [in Ukrainian].
3. Buslenko V.V. (2021). Suchasni demokratyzatsiini protsesy v Uhorshchyni [Modern Democratization Processes in Hungary]. *Political life*, no. 3, pp. 11–18 [in Ukrainian].
4. Hrubov V., Svyarenko V. (2022). Uhorskyi «orbanizm» yak vyklyk yevropeiskii solidarnosti [Hungarian «Orbanism» As Challenge to European Solidarity]. *Epistemological studies in Philosophy, Social and Political Sciences*, no. 5(2), pp. 126–141 [in Ukrainian].
5. Ostapets Yu.O., Radko A.I. (2023). Vplyv parlamentskykh vyboriv v Uhorshchyni 2022 roku na aktorny sklad ta konfiguracyi partiinoi systemy [The Impact of the 2022 Parliamentary Elections in Hungary on the Cast and Party System Configuration]. *Regional studies*, no. 32, pp. 81–86 [in Ukrainian].
6. Ágh, Attila (2014). Decline of Democracy in East-Central Europe: The Last Decade as the Lost Decade in the ECE Democratization. *Journal of Comparative Politics*, vol. 7, no. 2, pp. 4–33 [in English].
7. Collier, David, Levitsky, Steven (1997). Democracy with Adjectives: Conceptual Innovation in Comparative Research. *World Politics*, vol. 49, no. 3, pp. 430–451 [in English].
8. Foa, Roberto, Mounk, Yascha (2017). The Signs of Deconsolidation. *Journal of Democracy*, vol. 28, issue 1, pp. 5–15 [in English].
9. Freedom House. Reports. URL: <https://freedomhouse.org/reports> [in English].
10. Haydanka, Yevheniy (2021). Trajectories of Democratic Transits in the Visegrad Group: Between Theory and Practice. *Europolity*, vol. 15, issue 1, pp. 177–203 [in English].
11. Janjevic, Darko (05.06.2020). Orban 'dropped any pretense' of respecting rules. *Deutsche Welle*. URL: <https://www.dw.com/en/hungarys-orban-dropped-any-pretense-of-respecting-institutions-freedom-house-reports/a-53353596> [in English].
12. Nations in Transit. Freedom House. URL: <https://freedomhouse.org/report/nations-transit> [in English].
13. Seongcheol, Kim (2023). 'Illiberal Democracy' after Post-Democracy: Revisiting the Case of Hungary. *The Political Quarterly*, vol. 94, issue 3, pp. 437–444 [in English].
14. Zakaria, Fareed (1997). The Rise of Illiberal Democracy. *Foreign Affairs*, vol. 76, issue 6, pp. 22–43 [in English].

Dynamics of political regime in Hungary: from consolidated democracy to “hybridity”

Prykhodko Andrii Volodymyrovych

Postgraduate Student at the Department
of Political Science and State
Administration
Uzhhorod National University
Universitetska str., 14, Uzhhorod, Ukraine
ORCID: 0000-0002-2782-3256

The article analyzes the changes in the current political regime in Hungary. It focuses on the institutional changes in the Hungarian political system after joining the European Union in 2004 and up to 2023. The study highlights a significant decline of democracy in Hungary, particularly after 2010 when Viktor Orbán became Prime Minister and his party, FIDESZ, gained a single-party majority. The conclusions are drawn from a comprehensive analysis of contemporary “problematic” democracy models and empirical indicators from the Nations in Transit monitoring program by Freedom House.

The current political regime in Hungary has been characterized as a „deconsolidated democracy”, “illiberal democracy”, or “democracy with features”. The main issues in Hungary’s domestic politics include non-transparent government policies, high levels of corruption, and limitations on media freedom. In foreign policy, Prime Minister Viktor Orbán’s Government has displayed anti-Western rhetoric, despite Hungary’s membership in the European Union and NATO. Due to significant challenges in upholding democratic standards and procedures, Hungary has developed a specific model of transitional regime called “Orbanism”.

Since joining the European Union in 2004, Hungary has experienced a decline in democracy each year. The Hungarian regime has been categorized into three phases: 1) “Consolidated democracy regime” (2004–2013) – a highly developed democratic regime preserved since Euro-Atlantic integration; 2) “Semi-consolidated democratic regime” (2014–2018) – an institutional democratic regime with significant problems on practice; 3) “Transitional/Hybrid regime” (2019–2023) – a transitive political regime on basic democratic institutions. The “hybridity” of Hungary’s political regime is closely related to the internal populist politics of Viktor Orbán’s Government and anti-Western rhetoric in the foreign policy arena.

Key words: democratic transit, Hungary, consolidated democracy, hybrid regime, Nations in Transit, Freedom House.